

344.67(035)

3503

ЗБОРНИК НАРЕДАБА
Ю ПОДРУЧЈЕ Б. Б. И МЕЂУМУРЈА
СВЕСКА 2.

УПУТСТВО

КАКО ДА СЕ ГРАДЕ ПРИВАТНИ
ТЕСТАМЕНТИ

(НАРЕДБА БР. 27.564/1887. М. ПВ.)

ДРУГО ИЗДАЊЕ

Превео с мађарског:

Др. НИКОЛА Ј. ИГЊАТОВИЋ

председник Апелационог Суда
и председник Одбора за испитивање адвокатских
приправника у Новом Саду

1924.

ШТАМПАРИЈА БРАЋЕ ГРУЈИЋА — НОВИ САД

адреса: ... број инвентар бр. ...
1. јануара 1942. год
Београд.

3503/1

МАЛИ ЗБОРНИК НАРЕДАБА
ЗА ПРАВНО ПОДРУЧЈЕ Б. Б. И МЕЂУМУРЈА
СВЕСКА 2.

УПУТСТВО

КАКО ДА СЕ ГРАДЕ ПРИВАТНИ
ТЕСТАМЕНТИ

(НАРЕДБА БР. 27.564/1887. М. ПВ.)

ДРУГО ИЗДАЊЕ

Превео с мађарског:
Др. НИКОЛА Ј. ИГЊАТОВИЋ
председник Апелационог Суда
и председник Одбора за испитивање адвокатских
приправника у Новом Саду

ШТАМПАРИЈА БРАЋЕ ГРУЈИЋА — НОВИ САД

НАРЕДБА

министра правде бр. 27.564. од дана
8. августа 1887. г. о саопштењу упут-
ства, састављеногу предмету грађења
приватних тестамената.

Приватне тестаменте, и ако им је садржина
тачна, суд често проглашује невреднима једино
зато што нису одржани захтеви, прописани у
зак. чл. XVI.:1876. било из непознавања закона,
било из других узрока.

Да би се отклонила штета, која потиче из
овог, ради оријентовања дао сам израдити под-
робно упутство, чији један примерак стављам
на расположење наслову.

ПРИЛОГ.

Упутство, како да се праве приватни
тестаменти на основу зак. чл. XVI.:1876. г.

Предговор

Сврха је овог упутства: предупредити то,
да се писмени или усмени тестамент сагради
било из непознавања закона, било из непажње
тако да буде невредан због недостатака фор-
малних захтева.

Дар. бр.
37655

Ово упутство не простире се на формалне захтеве повлашћених тестамената, саграђених у случају куге или других по живот опасних и једно заразних или великих (рапидних) епидемија, или саграђених ва броду на отвореном мору, или у ратно доба, и то због изниног карактера оваквих повлашћених тестамената.

Не простире се ово упутство ни на формалне захтеве јавних тестамената, јер на састављање јавних тестамената овлашћени кр. јавни бележници и кр. среске судије наћи ће упутство у одредбама самог закона.—У овом погледу примећује се само то, да само јавни тестаменат могу градити неми и глувономи и онда ако знају писати и читати, даље малодобни, који су испод 18 година, у колико имају способност за прављење тестамента.

ПРВИ ДЕО

О приватним писменим тестаментима.

I.

Описте примедбе, које се нарочито имају узети у обзир при састављању писмених приватних тестамената.

1. Код писмених приватних тестамената потребно је, да се назначи место и време изјављивања последње воље.

2. Две или више особа не могу саградити своју последњу вољу у једној истој исправи, у овом погледу изузетак су брачни другови.

3. Ака тестаменат има више табака, ови се имају сашити јемствеником, а два краја овог имају се причврстити печатом завештаочевим и бар једног сведока.

4. Не могу бити сведоци при писменом приватном тестаменту:

а) они који нису навршили 18 година; б) слепи, глуви и неми; с) који су лишени употребе разума; и најзад д) они, који су правоноћно осуђени због криве заклетве или злочина из користољубља.

5. При исказивању последње воље сведоци морају бити присутни заједно и у исто време, а морају имати способности, да потврде, да нема преваре, ни заблуде у погледу личности завештаочеве. Због тога имају се употребити такови сведоци, који лично познају завештаоца.

6. Онај, који је узет за сведока при ком тестаменту, даље, његови рођаци у усходној и нисходној линији, његови рођаци у побочној линији укључиво од брата и сестре брачног му друга, рођаци ових (брачних другова) у усходној и нисходној линији, затим брачни другови ових рођака у усходној, нисходној и

побочној линији, само онда могу имати удела у оним предностима, што им намењује тестаменат, ако је изјављивање последње воље учињено пред потребним бројем сведока, не рачунајући упитног сведока.

7. Онај, који је писао тестаменат завештаочев и они, који су с њим у родбинској и таубинској вези, означеној у горњој б. тачци, само онда могу добити предности, које су им намењене тестаментом:

а) ако је завештаоц својеручно писао односни део тестамента;

б) ако је посебно и својеручно потписао онај део тестамента, који садржи ово расположење;

с) ако је у тексту тестамента или у клаузули му, овај део последње воље нарочито потврдио својеручно писаном изјавом или усменом изјавом учињеном за време изјављивања последњих наредба, пред присутним сведоцима при тестаменту.

II.

Поступак при прављењу писмених приватних тестамената и текста клаузула, које се имају навести на њих.

1. Ако је завешталац у целости писао приватни тестаменат: потребно је, да завешталац

изјави у заједничком присуству два сведока, језиком, који ови разумеју, да та исправа садржи његове последње наредбе, потребно је даље, да завешталац својеручно потпише тестаменат, такођер у присуству два сведока, или ако је већ раније својеручно потписао тестаменат, да призна пред два, заједно присутна, опоручна сведока, да је исправу већ пређе својеручно потписао.

По томе сведоци морају на тестаменат, а не на завој му, навести клаузулу, којом доказују, да је учињено све оно, што је горе речено.

За тај случај, ако завешталац пред сведочицама потписује тестаменат, образац ове клаузуле је овај:

Ми, долепотписани сведоци при тестаменту потврђујемо, да је Н. Н. из О. завешталац, кога лично познајемо, изјавио у нашем заједничком присуству, да ова исправа садржи његову последњу вољу, и да је ову пред нами потписао.

У Новом Саду 23. маја 1923. г.

† т. ј. А. Б.

као умољени сведок при тестаменту

В. Г.

као умољени сведок при тестаменту и
потписник имена сведока А. Ба.

Ако је завешталац у целости писао и

потписао приватни тестаменат, а касније признао у заједничком присуству сведока при тестаменту, да је својеручно потписао тестаменат, образац клаузуле је овај:

Ми долепотписани сведоци при тестаменту доказујемо, да је Н. Н. из О. завешталац, кога лично познајемо, изјавио у нашем заједничком присуству, да ова исправа садржи његову последњу волју, и да је пред нами признао, да је већ пређе својеручно потписао ову исправу.

Нови Сад, 20. маја 1823. г.

А. Б.

као позвани сведок при тестаменту

В. Г.

као умољени сведок при тестаменту.

Примедба. У горња два случаја бар један сведок мора знати писати и читати. Онај један сведок, што не зна писати, ставиће свој ручни знак на клаузулу, а потписаће му име као **потписник**: други сведок, који зна писати.

2. Ако завешталац, који зна писати и читати, није својеручно писао тестаменат, потребно је, да завешталац у заједничком присуству четири сведока, живом речју изјави, језиком који ови разумеју, да исправа садржи његову последњу волју. Потребно је, надаље, да завешталац својеручно потпише тестаменат

такођер пред четири опоручна сведока, или, ако је тестаменат својеручно потписао већ пређе, да призна пред четири сведока, који су заједно присутни, да је већ пређе својеручно потписао исправу.

После овог ће сведоци на тестаменат, а не на његов завој, навести клаузулу, у којој ће потврдити, да је све оно учињено, што је горе речено.

За случај, када завешталац потпише тестаменат пред опоручним сведоцима, образац клаузуле је овај:

Ми долепотписани сведоци при тестаменту овим потврђујемо, да је Н. Н. из О. завешталац, кога лично познајемо, изјавио у нашем заједничком присуству, да ова исправа садржи његову последњу волју и да је исту потписао пред нами.

У Новом Саду, 23. маја 1923. г.

А. Б.

као умољени сведок при тестаменту

† т. ј. В. Г.

као умољени сведок при тестаменту

Ј. К.

као умољени сведок при тестаменту

О. П.

као умољени сведок при тестаменту и потписник имена В. Г. и Ј. К. сведока при тестаменту.

Ако је пак завешталац већ пређе потписао свој тестаменат, који је неко други писао, па касније признао пред сведоцима при тестаменту, да је тестаменат потписао својеручно, образац клаузуле је овај:

Ми, доле поштисани сведоци при тестаменту овим потврђујемо, да је Н. Н. из О. завешталац, кога лично познајемо, изјавио у нашем заједничком присуству, да ова исправа садржи његову последњу вољу, и да је признао пред нами, да је исту својеручво поштисао већ пређе.

У Новом Саду, 23. јануара 1924. г.

А. Б.

као умољени сведок при тестаменту

В. Г.

као умољени сведок при тестаменту

† т. ј. И. К.

као умољени сведок при тестаменту

Ј. П.

као позвани сведок при тестаменту и потписник
имена И. К-а. сведока при тестаменту

Примедба. У горња два случаја наведена под 2. од четири сведока бар двоје морају звати писати и читати. Онај један или два сведока, који не знају писати; ставиће свој ручни знак на клаузулу, а имена ће им пот-

писати као потписник један од оних сведока, који знају писати.

3. Ако завешталац не зна читати и писати или из другог ког разлога (повређене му руке) не може својеручно потписати свој тестаменат, потребно је да четири опоручна сведока разумеју завештаочева језика; потребно је, даље, да један од сведока, који зва писати и читати, разумљиво и у целости прочита тестаменат, у заједничком присуству четири сведока.

По прочитању је потребно, да завешталац живом речју изјави у заједничком присуству 4. сведока, језиком који разумеју сведоци, да прочитана исправа садржи његов тестаменат, потребно је даље, да завешталац стави свој ручни знак на тестаменат, пред 4 опоручна сведока и да један од сведока, као потписник, потпише на исправу име завештаочево.

После свега овога сведоци ће на тестаменат, — а не на његов завој — навести ову клаузулу:

Долепотписани сведоци при тестаменту овим потврђујемо, да је С. С. из Н. сведок, у заједничком присуству нашем и завештаочевим, у целости прочитао тестаменат пред Н. Н. из О. завештаоцем, и да је по томе завешталац изјавио, да прочитана исправа

садржи његову последњу волју, и да је завешталац пред нама ставио свој ручни знак на исправу.

У Новом Саду, 21. јануара 1924. г.

С. Т.

као умољени сведок при тестаменту и прочиталац тестамента.

Т. Х.

као умољени сведок при тестаменту и потписник завештаочева имена.

† т. ј. Х. К.

као умољени сведок при тестаменту.

Р. О.

као умољени сведок и потписник сведока Х. К.

Примедба. а) У горњем случају од четири сведока бар двоје морају знати читати и писати.

б) Сведок, који прочита пред завештаоцем тестаменат, мора знати писати и читати.

с) Име завештаочево, као потписник, потписаће на исправу један од сведока, који зна писати и читати.

д). Ако од сведока један или два не знају писати, ови су дужни ставити свој ручни знак на исправу, а име ће им потписати један од оних сведока, који знају писати.

III.

Писмени приватни кодицил.

Оно, што је речено о писменом приватном тестаменту под I. и II., примениће се и на писмени приватни кодицил.

ДРУГИ ДЕО

О усменом тестаменту.

1.

Опште примедбе, које се нарочито имају узети у обзир при усменим приватним тестаментима.

1. Усмени приватни тестаменат само је онда безусловно важан, ако завешталац умре у року од три месеца од усменог изјављивања последње воље.

2. Ако је смрт завештаочева настала после три месеца, само је онда важан усмени тестаменат, ако докаже онај, који жели остварити право из тестамента, да је завешталац од тромесечног рока, па до настале смрти, у тајковом стању био, у коме није могао учинити нов тестаменат.

3. Не могу бити сведоци при усменом тестаменту:

а) они који још нису навршили 18. година

b). слепи, глуви и неми;
 с.) они, који су лишени употребе разума,
 и најзад

d.) они, који су правомоћно осуђени због криве заклете или злочина из користољубља.

4. При изрицању последње воље, сведоци морају бити присутни заједно и морају имати способности, да потврде, да нема преваре или заблуде у погледу личности завештаочеве. Зато се имају употребити такви сведоци, који познају завештаоца.

5. Онај, који је при усменом тестаменту употребљен као сведок, даље они, који су са њиме у родбинском или тазбинском одношају, означеном у горњој тачци б. главе првог дела, само онда могу добити удела у оним предностима, које им је наменио тестаменат, ако е изјављивање последње воље учињено пред довољним бројем сведока, остављајући ван рачуна упитног сведока.

II.

Поступак при грађењу усменог приватног тестамента.

Ако завешталац жели усмено изјавити своју последњу вољу, потребно је да то учини у заједничком присуству четири сведока, потребно је, надаље, да та четири сведока разумеју језик

језик, којим говори завешталац.

Потребно је, осим тога, да завешталац своју изјаву учини пред четири сведока, разумљиво и у целости живом речју, а по томе да изјави, да учињену изјаву жели сматрати усменим тестаментом.

Потребно је, да завешталац ту своју изјаву учини сам од себе и живом речју, а не на тај начин, да се стављају питања завештаоцу и да он одговара на њих са „да“ и „не“.

III.

Оно, што је речено о усменим приватним тестаментима под бр. I. II. примениће се и на усмене приватне кодициле.

ТРЕЋИ ДЕО.

О писменим приватним тестаментима, који су депоновани код јавног бележника.

Од завештаоца својеручно писан и потписан тестаменат, и ако на њему нема сведока, — а туђом руком писан, али од завештаоца својеручно потписан тестаменат, ако га је завешталац потписао у заједничком присуству два способна сведока, или признао да га је већ пређе потписао, а поред тога, ако саму исправу потпишу оба сведока, према изложењоме у тачци 2. главе II. дела I., — важан је, ако га завешталац лично преда јавном бележ-

нику на чување, и ако том приликом изјави завешталац, да ова исправа садржи његову последњу вољу.

Ово је врло удобан и сигуран начин грађења последње воље. Онај, који је сам писао и потписао тестаменат, не мора употребити ни сведоке. Тестаменат се може предати јавном бележнику у затвореном завсју. Тестаменат, стављен у завој, запечати се службеним печатом јавног бележника, па се употребом јемственика службеним печатом, а ако завешталац жели и са његовим пачатом учврсти уз службени записник (који ће саставити јавни бележник, а потписати и завешталаца.)

Ако кр. јавни бележник не познаје лично завештаоца: идентичност овога има се утврдити са два сведока

Горња правила имају се применити и на кодициле, депоновање код кр. јавног бележника.

